

SELIDBE

sa crnih topola
odselilo se žuto
lišće naselilo je
ptice selice smo
iz predela iz ljudi
iz sebe samih put
je jedino utočište
je li selidba uvek
zaista obećanje
povratka spasi li nas
odlazak još pre
odlaska između
sna i
jave
pod nama
cvetaju reke
u bojama lišća
zamuklo sunce
greje nas
sećanje na težinu
trstenjaka u dlanu
ili cvrčka

BRONZA PREKO RAVNICE

kao tamna zavesa diže se
nebesko kolo crnih
metalno-sjajnih pega
iz ništavila zaseni sve pod sobom
na vetru se divlje njiše
ciklon uvije misao
u čipku od perja prividno
telo s pesmom ukradenom ili
polovnom ili posuđenom
koja u trenutku može da začuti
zujavci u lopovskom urlanju

nad grozdovima poslednje maline
 kada se izlije bronza preko
 ravnice kukuruz još prkosi
 pod težinom klipova odjekuju
 zvonici blizu i daleko
 njišu se topole pod
 promenljivom lepršavom membranom
 u uhu prate ih napevi
 kosa iz Starog kontinenta u Novi svet
 kao deo milionerovog plana
 da u Americi nastani sve ptice
 iz Šekspira godine 1890.
 osamdeset parova čvoraka
 u Central park šta su
 ugledali gde su se sklonili
 na koje drvo spustili
 u koju rupu kako stvorili talas
 za svoje jato kakvo sunce su
 videli je li se za njih
 razlila bronzana svetlost

VIVCI

tamo daleko leži more
 široko utočište kao ogledalo
 tamo daleko od nasipa
 na kojem stojimo
 jarboli u potrazi
 za perjem vetar vuče
 na jedva vidljiva ostrva
 kraj nasipa šapućemo
 pesme na nepoznatim jezicima
 jedno drugom na uho
 nad nasipom se love
 obalske ptice mraza
 močvarnih niskih trava
 zavisne od noći
 mesečine punih bubica
 odane stalnim
 saputnicima vetru i smrti
 u mističnom krik
 domotuže pritiska dublje

čas u maglu čas u trave
čas u talase čas
u mirno more
leži tu blizu
za ovlašan pogled
na sjajnozeleno
s telom s grlom
s crnim okom
kao s kompasom
u susret toploti

MEDUZA

sjani komadić zemlje
prostrana plaža kao platina
daleko je do mora
od dina lepota
je unaokolo slobodnolebdeća
meduza pulsirajući pokret
u niskim vodama čeka
da naraste s plimom
da je ponese s tokom
divlja prozirna plesačica
jedna uz drugu i uz vodu
mekim sudarima
da ponese što dalje
blage mirise u vetrovima
bez čari u zatočeništvu
u divoti koja smiruje
kao zver u kavezu kao leptir
za staklom što se uhvati
u njenu kosu uništi je
u tišini mora potajna
u odrazu oblaka caklenjača
u nežnom cvatu

SKIER

sandale u dlanovima stopala
se predaju dinama u krugovima
preleću vodene ptice vetar
razmrsi klupko misli vrtloži
zaustavlja krila u vazduhu nalet
nadglasa u zaboravljenoj melodiji
sklanjamo se u ljubav
na trenutak skvotujemo
jedno s drugim izgubljeno
ostrvo ako ne i fantomsko
galija je koja vekovima plovi
ka jugu i ka istoku
njeni jarboli svetionici
njegove trave milovališta
za umorne i gorke
ostrigari umaču
kljunove u muljevito dno
gde bibavica otkrije
tajanstveni svet da bi
opet postali pobožni
u večernjem sivom svetlu

(Sa slovenačkog prevela Ana Ristović)